

Abstrakt

Náhradní mateřství představuje aktuální, vysoce kontroverzní společenské téma. Je úzce spojeno s asistovanou reprodukcí, bioetikou a statusovými právy jedince. Je obecně považováno za alternativní, krajní způsob léčby neplodnosti, vzbuzuje však značné množství morálních etických a právních otázek. K jejich řešení přistupují jednotlivé státy individuálně, v kontextu kulturních, historických a náboženských hodnot a tradic vyznávaných jejich společností. Tato práce se zabývá komparací jednotlivých národních pohledů na surogaci, odrážejících se v právních úpravách. Porovnává úpravu německou, francouzskou a španělskou, jako reprezentativní vzorek restriktivních přístupů, a úpravu britskou a ukrajinskou, reflektující naopak postoj vstřícný. Zajímavý je dynamický vývoj, který zaznamenala právní úprava náhradního mateřství v Portugalsku. Nález portugalského Ústavního soudu poskytuje cenný vhled do současného uvažování demokratického právního státu o náhradním mateřství a jeho úpravě tak, aby naplňovalo standard lidskoprávní ochrany.

Práce také popisuje, s využitím relevantní judikatury, nebezpečí, která představuje přeshraniční surogace, zejména s ohledem na ochranu nejlepšího zájmu dítěte.

Obsahuje rovněž popis současné kusé úpravy náhradního mateřství v České republice a s využitím poznatků získaných prostřednictvím komparace a rozбором judikatury formuluje východiska hypotetické právní úpravy surogace v Čechách.